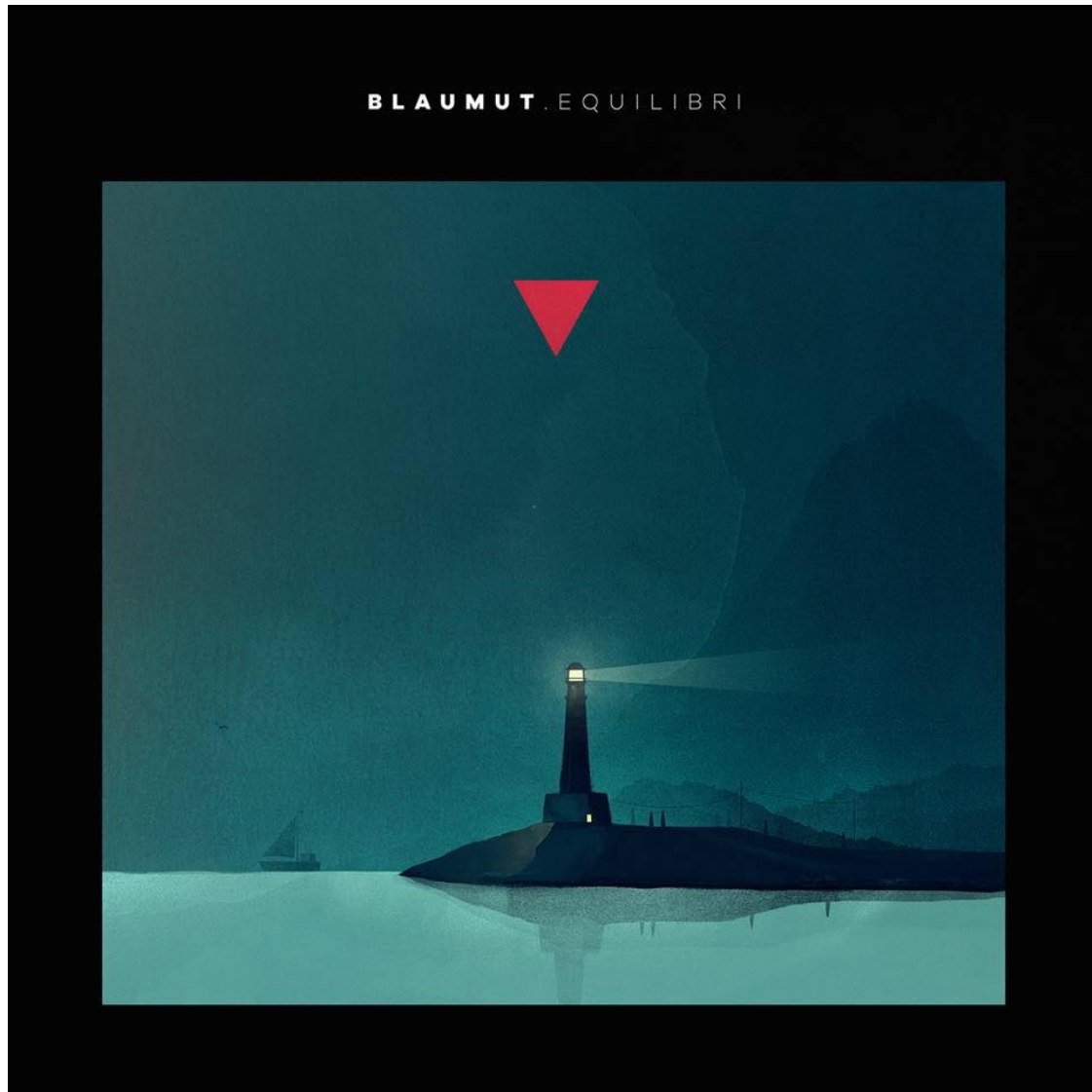

Enderrock | Actualitzat el 29/12/2017 a les 07:00

10-1

10.

BLAUMUT
Equilibri
(Música Global)

Blaumut va apuntar la tercera referència amb la voluntat de plasmar la força dels directes en un disc. Per fer-ho possible, van enregistrar i produir des de l'estudi Grabaciones Silvestres -amb

l'omnipresent **Marc Parrot** - per trobar l'equilibri entre les lletres de Xavi de la Iglesia, l'energia dels concerts i la sonoritat dels seus instruments tan característics. El resultat ha captivat els que ja els coneixien i els que els han descobert. A la tercera va la vençuda, i els situa al Top 10 de l'any. Èpics.

9.

ZOO

Raval

(Propaganda pel Fet!)

El col·lectiu valencià no para de rebre bones noves relacionades amb el segon disc. A més de la

immensa acollida del públic, la lletra de "La mestra" els va permetre guanyar el Premi Cerverí. Les noves cançons de **Zoo** ratifiquen el ben merescut Premi Enderrock 2014 de la crítica al disc revelació: "Estiu" s'ha convertit en una anècdota iniciàtica, i la seva referència discogràfica, que posa llum a la perifèria de la història, els ha tornat a erigir al capdavant de l'escena valenciana. Impactants.

8.

XARIM ARESTÉ
Polinèsies
(Bankrobber)

La rosada (Bankrobber, 2015) va ser el millor disc de pop-rock segons la crítica als Premis Enderrock 2016. El nou treball el manté entre els deu millors discos de l'any i consolida la trajectòria del músic de Flix. Ho assoleix amb un viatge a les *Polinèsies*, un disc que parla de tot el que hi ha de nosaltres en els altres, i viceversa. **Xarim Aresté** s'ha convertit en un músic admirat pels companys i estimat pel públic, una doble faceta merescuda tant en disc com en els directes. Respecte absolut.

7.

MIREIA VIVES I BORJA PENALBA
Línies en el cel elèctric
(Mésdemil)

Un any després d'haver debutat musicant els poemes de Roc Casagran -al disc *L'amor fora de mapa* (Mésdemil, 2016)-, el duet valencià presenta el que defineix com a illes-cançó: un homenatge als paisatges i a les persones que formen el seu univers. "Casablanca" o "Línies en el cel elèctric" són temes imprescindibles per redescobrir la seductora qualitat vocal de **Mireia Vives** i els excel·lents arranjaments del guitarrista **Borja Penalba**. La fórmula ideal.

6.

LA FOLIE
Foliecitat
(Petits Miracles)

La segona entrega de la banda liderada per la cantant Paula Giberga i el guitarrista i també compositor Andreu Roig mereix tota l'atenció. En una escena on el panorama mestís aposta cada dia per noves veus carismàtiques, els ha arribat el moment de trencar esquemes. Soul, funk, pop i reggae units pel fil de la paraula, el bon rotllo i l'energia positiva demostren que **La Folie** té la força per recórrer un llarg camí. Nascuts a la Palma de Cervelló, el quintet ha sabut crear un univers propi. Reveladors.

5.

FOK6 KEPA JUNKERA

Catalunya · País Valencià · Illes Balears · l'Alguer

KEPA JUNKERA

Fok
(Satélite K)

El veterà acordionista bilbaí **Kepa Junkera** ha elaborat a consciència un magne homenatge a la música tradicional dels Països Catalans. La perspectiva li ha permès encarar un doble disc titulat *Fok*, que recull cançons, cants i tonades d'arrel, i amb la titànica complicitat de més de 200 músics de Catalunya, el País Valencià, les Balears i l'Alguer. L'acompanyen des d'**Artur Blasco** fins a **Marina Rossell**, passant per **Jordi Molina**, **Gemma Humet**, **Miquel Gil** i **Biel Majoral**, entre altres.

4.

NÚRIA GRAHAM

Does It Ring a Bell?

(El Segell del Primavera)

El primer llarga durada, *Bird Eyes* (El Segell, 2015), ja va rebre el Premi Enderrock de la crítica. Amb el segon, **Núria Graham** repeteix reconeixement. La cantautora osonenca s'ha fet produir per Joan Pons (**El Petit de Cal Eril**) per afrontar un disc on es mostra segura i obté un so més depurat. Protagonitzat pel pop i la psicodèlia, hi ha també peces com "Hide Your Emotions", on sona només acompanyada de la seva guitarra. Sense por de res ni de ningú. Un disc i una intèrpret de categoria.

3.

MARIA ARNAL I MARCEL BAGÉS

45 cerebros y un corazón

(Fina Estampa)

Si just ara fa un any la cantant badalonina i el guitarrista flixanco estrenaven el seu primer àlbum, l'aposta per reinventar el gènere els ha situat com un duet de referència. Cançons visceralment interpretades amb força i emoció, juntament amb una guitarrística intensa i contundent, aboquen **Arnal i Bagés** a un resultat brillant. La seva adaptació bossiana de "La gent no s'adona del poder que té" podria ser la cançó perfecta per retratar l'any.

2.

ELS AMICS DE LES ARTS

Un estrany poder
(Sony)

Després de quatre discos a les espatlles, han tingut prou temps i esforç per confirmar que l'èxit del quartet no era ni la flor d'un dia ni una casualitat. En aquest nou disc, **Els Amics de les Arts** es van posar a mans de l'escocès Tony Doogan per anar un pas més enllà en les seves produccions. A la recerca de l'estrany poder que fa que una cançó no et deixi de ressonar dins el cap, o que un disc sigui el teu bàlsam en un mal dia, el grup ha aconseguit trobar aquella màgia

que no es pot escriure en cap llibre de receptes sonores. "Un estrany poder", "El seu gran hit", "Les coses" o "El vent tallant" han esdevingut el nucli d'un repertori que els ha permès girar amb la millor arma arreu del país: la força d'un directe intens i únic, que fa que cadascun dels seus concerts sigui una gran experiència tant pel seu públic habitual com pels nouvinguts. Uns clàssics.

1.

Ara i res

Mishima

MISHIMA
Ara i res
(Warner)

L'àlbum que en fa vuit de la brillant trajectòria del quintet barceloní els va portar de nou fins a Agers,

a l'Estat francès, per tal de repetir la fórmula a la producció amb Peter Deimel, als Black Box Studio. "Qui més estima" -primera i preciosista adaptació en català d'un poema del britànic W.H. Auden- va ser la suggerent pinzellada que van ensenyar d'entrada d'un treball on també retrobem la poesia de Joan Vinyoli ("Tot són preguntes"), que també és present al títol *Ara i aquí*, i que li ha permès ser reconegut amb el Premi Miquel Martí i Pol al millor poema musicat. I al mateix temps, David Carabén continua signant la major part d'unes lletres que tenen el segell indiscutible de **Mishima**, agombolat per una banda que sap extraure el millor de les melodies pop. Un grup i un disc que serveixen per reforçar de nou l'aire de l'escena barcelonina. Exquisit.